

Беседа Владике Артемија на Светог Краља Милутина 2019. године у Манастиру Светог Краља Милутина у Бадовинцима

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Нека је благословен Господ Бог, браћо и сестре, који нас је данас благодаћу Духа Светога сабрао у овоме светом Божијем манастиру да прославимо славу овога манастира, да прославимо Светог славног Краља Милутина, његовог брата Краља Драгутина и њихову матер Краљицу Јелену. Да се Богу помолимо за себе, за наше ближње, сроднике, пријатеље, али и за цео наш многострадални и многогрешни народ српски. Пре свега, нека је срећна и Богом благословена слава овога манастира нашем драгом оцу Симеону и његовој братији и свима вама који сте данас дошли, да својим молитвама и својим присуством увеличамо ово дивно славље. Свети Краљ Милутин је један од славних наших владара из породице Немањића, нашега родоначелника Стефана Немање и Светога Саве. Преко 250 година та света лоза је управљала и владала Србијом и сви који су долазили као краљеви и цареви на престо Српске државе су били у ствари пастири добри свога народа, као што се данас и говорило у Светом Јеванђељу. Они нису били странци, они нису били освајачи, они нису били тирани, они нису били грабљивци, вуци у овчијим кожама – они су били истински пастири рода свога, бринули су о својој држави, о њеној граници, о њеном народу и о Цркви, која је такође саставни део једне државе. Све су то у ствари њихове биле бриге, а ту се нарочито истицао Свети Краљ Милутин у својој ревности, да очува веру православну у своме народу; онда када су многи били поклекнули и кренули да праве Уније са Ватиканом и Римом, он је био чувар Православља и зато је навлачио гнев тих западних земаља а пре свега Ватикана и његовога Папе који су били љути непријатељи управо Краља Милутина због његовог таквога става према вери православној. Овај манастир посвећен је њему, Светом Краљу Милутину, али се данас спомињу и остали из рода Немањића, Свети Преподобни Теоктист, а у ствари Краљ Драгутин, брат Милутинов и њихова мајка Краљица Јелена, која их је одгајала, која их је васпитавала у правој вери и која је такође Богу угодила својим честитим животом.

Ти наши славни владари и пастири рода нашега, треба да буду пример и нама данашњим Србима који пролазимо велика и тешка искушења у ово наше време, управо зато што немамо на челу некога ко пре свега служи Богу, па онда себи и својој породици и народу. Данас имамо сасвим другу ситуацију: да су људи постали грабежљиви, да су људи постали себични, да су постали немарни за своју веру православну, али зато ми, православни народ, смо дужни да ту веру чувамо и очувамо онакву, какву су нам предали наши славни Свети Апостоли, преко нашега Светога Саве и осталих угодника из рода нашега, било да су били владари или Свети Епископи, као што је Арсеније Сремац кога смо прекјуче славили, као што је Свети Владика Николај, Преподобни Отац Јустин и остали који су из рода нашега просијали и Богу угодили и од Бога постављени били. Нека би њиховим молитвама Господ даровао снаге и нама, данашњим Србима, иако нисмо ни владари ни господари, али смо зато родитељи своје деце у својој породици, да се трудимо да ту веру православну усадимо у њих да би се Име Божије славило у нашем роду на прави начин, да би се наша вера очувала чиста, неупрљана, неокрњена, неискварена и да је, као што смо је примили, тако и предамо нашим млађим поколењима, да би се Име Божије и име наших славних светих предака славило док је света и века и српскога имена на овој земљи.

Амин, Боже дај.